

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

. . . undskyld, jeg skal huske at sige hr.

Hr. Villy Søvnald talte om en konkret vurdering – det er også til en række af andre ordførere – og det er jo en konkret vurdering ved sessionen. Hvis man er utilfreds med den konkrete vurdering, kan den jo altså ankes, og på den måde mener jeg, man har sikret, at man giver alle en ordentlig behandling.

Hr. Villy Søvnald var inde på de civile værnepligtiges forskellige ønsker, og jeg har i og for sig både noteret dem, der er indsendt, og dem, der blev nævnt her, om de så kan imødekommes, er en anden sag; men det er en bemyndigelseslov, og der er ingen tvivl om, at vi selvfølgelig ser på de ønsker, de har.

Så var hr. Christian H. Hansen inde på militærnægtere, der fik støtte. Så vidt jeg har kunnet undersøge det, så er den militærnægterstøtte, som man kommer ind på, den, der gives, når man udstationerer disse militærnægtere i forskellige kulturelle eller samfunds bærende institutioner og lignende, og den kan måske ligne en støtte, men det er deri, det ligger, så vidt jeg har forstået. Men hvis det ikke er tilfredsstillende, skal jeg svare bedre i udvalget.

Med hensyn til hr. Anders Samuelsens bemærkninger om afvejning: Ja, det her har været en afvejning, og den bygger jo altså også på hele det forarbejde, der er gået forud. Så jeg er overbevist om, at såvel militæret som de civile værnepligtige, altså administrationen, vil følge det, vi her vedtager. Og det er jo også rigtigt, som hr. Anders Samuelsen var inde på, at vi har forlænget fristen for de civile værnepligtige fra fire til otte uger.

Så var hr. Søren Søndergaard og også en række andre inde på det med de 30 dage, og hvad man kan straffes for. Ja, det er jo altså ifølgelse straffeloven forskellige ting, men jeg henviser igen til det, jeg sagde før: at det faktisk er en konkret vurdering, som afgør, om de, der har været straffet i 30 dage, alligevel kan blive soldater.

Jeg tror ikke, der var mere at svare på, men ellers møder jeg gerne op i udvalget for at svare. Tak for modtagelsen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning**Formanden:**

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be-
trægtet jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

**5) Første behandling af lovforslag nr. L 9:
Forslag til lov om Det Centrale Personregister.
Af indenrigsministeren (Thorkild Simonsen).
(Fremsat 7/10 98).**

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Erling Christensen (S):**

Det her forslag om det centrale personregister skal vi også se i forhold til justitsministerens lovforslag nr. L 44 om behandling af personoplysninger, som er førstebehandlet her i Tinget.

For Socialdemokratiet drejer det sig grundlæggende om fortsat at sikre et højt beskyttelsesniveau i forhold til den enkelte borger. Det gælder registerlov, og det gælder CPR. Det skal der ikke være tvivl om.

En menneskealder er nu gået, siden CPR blev oprettet i 1968 forud for kildeskatteloven. Et 30-års-jubilæum med en uændret, men en vældig rummelig lov er dog en sjældenhed her i Tinget.

I Socialdemokratiet kan vi godt støtte og anbefale, at loven med det her forslag gøres tidsvarende og dermed skaber et godt grundlag for særligt kommunerne for at varetage den vigtige folkeregistreringsopgave – også hermed kunne forbedre den private sektors mulighed for at benytte CPR's oplysninger. Jeg tænker her på forsikrings selskabers og bankers mulighed i forbindelse med udbetaling af f.eks. forsikringsbeløb og i forbindelse med dødsbøbeskattningen. Også kreditoplysningsbureauers brug af CPR er reguleret her i loven.

Over for ministeren vil jeg gerne kvittere for den nyttige brugsanvisning, som er tilføjet lovforslaget som bilag. Jeg tænker her på oversigten over væsentlige realitetsændringer i forhold

til den gældende retstilstand. Jeg er sikker på, at bilaget vil være en god hjælp for de kommunalt ansatte, der skal administrere loven, når vi får den vedtaget her i Tinget.

Lovforslaget indebærer en forbedret beskyttelse for den borger, der ønsker beskyttelse mod videregivelse af oplysninger fra CPR. Der er således mulighed for navne- og adressebeskyttelse.

CPR er et nyttigt værktøj for alle offentlige myndigheder. Derfor indeholder lovforslaget også mange bureaukratiske regler for – som sagt – at undgå misbrug. Rigtige eller forkerte adresser kan betyde rigtig mange penge for en enkelt kommune eller et amt. Jeg synes, at det er vigtigt, at vi fra Folketinget side understreger, at vi ikke tolererer misbrug af CPR-numre. Alle offentligt ansatte på alle pladser skal vide at omgås CPR-numre på betryggende vis og huske på deres tavshedspligt.

Med de korte bemærkninger skal jeg på Socialdemokratiets vegne anbefale lovforslaget og anbefale, at vi giver det en grundig og hurtig udvalgsbehandling.

Harald Kjøller (V):

Da Venstres ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

Vi kan i Venstre ikke være uenige med ministeren i, at den gamle folkeregistreringslov af 1968 erstattes af en ny og tidssvarende lov, hvor det overvejende er loven frem for ministerbemyndigelser og bekendtgørelser, der klargør reglerne.

Umiddelbart kan jeg heller ikke se de store knaster i lovforslaget, men vil gerne understrege, at vi vil se lovforslaget i tæt parløb med justitsministerens lovforslag nr. L 44, forslag til lov om behandling af personoplysninger.

For os er det afgørende, at forløbet bliver et parløb mellem disse to lovforslag, og hvis ministeren og udvalget er indstillet på det, så tror jeg godt, jeg tør sige, at Venstre er overvejende positivt indstillet over for forslaget.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

I Det Konservative Folkeparti er vi på borgers side og ønsker borgeren beskyttet mod utidlig snagen i personlige forhold fra såvel offentlige myndigheder som private. Derfor er vi som udgangspunkt kritiske over for dette forslag, og vi skal under arbejdet med lovforslaget høre gode og slagkraftige argumenter, før vores

kritiske holdning eventuelt kan ændres til en positiv holdning.

Forslaget er meget omfattende. Det er heller ikke særlig let at få fuldstændig overblik over det, og derfor tror jeg, at behandlingen i udvalget vil kræve ganske megen tid, og jeg forudser også, at der kan blive behov for en nøjere teknisk gennemgang, hvad jeg håber ministeren sammen med sine embedsmænd vil være os behjælpelige med.

Endvidere må jeg gøre opmærksom på, at der er en meget tæt sammenhæng mellem dette forslag og forslaget fra justitsministeren om behandlingen af personoplysninger, som for tiden behandles i Retsudvalget. Sammenhængen må betyde, at L 9 fra indenrigsministeren, som vi behandler i dag, tidligst kan vedtages samtidig med forslaget fra justitsministeren.

Men nu et par positive bemærkninger om forslaget.

Vi synes, det er godt, at den gamle lov og de dertil hørende administrative retningslinjer bliver sammenskrevet til en helt ny lov. De forhold, som forslaget har til hensigt at regulere, er af så væsentlig betydning for den enkelte borger, at de bør være fastsat i lovform.

Vi er også positive over for de stramninger i forhold til gældende praksis, som forslaget lægger op til. Det gælder f.eks. begrænsningerne i kapitel 7 vedrørende beskyttelse af den borger, som ikke ønsker oplysningerne i CPR videregivet til andre.

Derimod er vi skeptiske over for den udvidede adgang for private til at benytte CPR-oplysninger. Det er de bestemmelser, der findes i forslagens kapitel 10. Vi er ikke overbevist om, at det er velbegrundet, at den kreds, som kan modtage udtræk fra CPR, skal udvides fra erhvervsvirksomheder til juridiske personer og herunder foreninger. Vi er ikke overbevist om, at det er velbegrundet, at kreditoplysningsbureauer skal have udvidet adgang. Vi er udmærket klar over, at der kan fremføres argumenter for en sådan udvidet adgang, men de skal hele tiden sammenholdes med borgernes helt legitime interesse i beskyttelse.

Hvor kompliceret det hele kan være, vil jeg godt illustrere med et eksempel. Det er sådan, som det fremgår af lovforslagets § 38, at statsanerkendte arbejdsløshedskasser kan modtage ajourførte navne og adresseoplysninger fra CPR. Det kan fagforeninger derimod ikke. Nu er det sådan, at det er udbredt praksis i Danmark, at der er samadministration mellem

fagforeninger og statsanerkendte arbejdsløshedskasser, og derfor kunne det være interessant at dyrke, hvilken sikkerhed der er for, at de oplysninger, der tilgår arbejdsløshedskassen, ikke også tilgår fagforeningen. Det vil ofte være den samme person, der sidder og administrerer tingene.

Som sagt: Vi er konservative, vi er kritiske, og vi er skeptiske, men vi er klar til at gå i gang med udvalgsarbejdet og til at lægge mange kræfter i det.

Kristen Touborg (SF):

Dette lovforslag om Det Centrale Personregister, som vi behandler her i dag, har vi i SF set meget frem til.

Det er absolut på tide, at diverse bekendtgørelser og bestemmelser nu samles i en lov og afløser de eksisterende regler. Det er vigtigt, at regler om registrering og registre med oplysninger om borgernes privatliv og forhold omkring det klart fremgår af lovgivningen.

Jeg har meget ros tilovers for lovforslaget. Lovteksten indeholder det, der er relevant, og fremstår rimelig enkel og tydelig. Tidligere skulle man igennem nærmest en jungle af bekendtgørelser for at finde ud af, hvilke regler der var om CPR. Det fremgår også klart af bilaget til lovforslaget, hvilke ændringer der er i forhold til den nuværende retstilstand. Det er også godt.

De fleste ændringer hører hjemme i småtingsafdelingen og ser jo ganske fornuftige ud, men – og nu kan jeg så gå en anden vej, end den tidligere ordfører gjorde, som begyndte med at være kritisk – jeg har så også efter, at jeg har rost lovforslaget, nogle mere kritiske bemærkninger.

Den første går på § 10, stk. 3, hvor private forpligtes til at bidrage med oplysninger om en persons rette bopæl samt muligheden for retsligt forhør efter retsplejeloven. Jeg er betænkelig ved denne forpligtelse, som private skal have til at angive hinanden. Jeg mener, det er vigtigt at få en ordentlig drøftelse af, hvilke konsekvenser det her kan få, kort sagt om det her ikke er for vidtgående. Det tror jeg det er.

Det andet forhold, som jeg vil beskæftige mig lidt med, er § 38, som åbner mulighed for videregivelse af oplysninger til private virksomheder, foreninger m.v. i langt større udstrækning end hidtil. Ændringen skal selvfølgelig ses i sammenhæng med lovforslaget om personoplysninger, hvor private forretninger vil få lov

til at forlange CPR-numre fra kunder i forbindelse med kreditgivning, udlejning m.v. Kunden skal dog give samtykke, men det vil jo næsten alle gøre i en situation, hvor det er en betingelse for at leje eller for at få kredit.

Hidtil har det kun været offentlige myndigheder plus nogle særlige private virksomheder som f.eks. pengeinstitutter og forsikringselskaber og altså fagforeninger, der har haft adgang til at bruge CPR-nummeret. Forslaget indebærer, at CPR-nummeret vil blive endnu mere udbredt, end det er i dag, og jeg mener, at jo mere CPR-nummeret bliver spredt, jo mindre sikkerhed giver det. Der er efterhånden mange beretninger om, at CPR-numre i de forkerte hænder har givet adgang til følsomme personoplysninger, til at hæve på bankkonti m.v., og det skal selvfølgelig forhindres i videst muligt omfang.

Det tredje forbehold, jeg har, er med hensyn til § 29, hvor borgerne har ret til ved henvendelse til bopælskommunen at få lokalvejviserbeskyttelse i CPR, således at vedkommende ikke optages i de lokale vejvisere, og til at få indsat en markering i CPR, som sikrer, at vedkommende ikke får henvendelser i forbindelse med statistiske og videnskabelige undersøgelser og reklamehenvendelser.

Det virker selvfølgelig rimeligt, at borgerne kan få de beskyttelser og markeringer i deres CPR-registrering, men jeg finder altså, det er betænkeligt, at det skal ske efter en aktiv handling fra borgeren. SF mener, at det bør ændres til, at oplysningerne kun må videregives, når borgeren har givet samtykke til det. Det kunne eventuelt også udbygges med, at de borgere, der ønsker reklametryksager, samtidig opkræves en miljøafgift.

Men sammenfattende skal jeg sige, at SF hilser lovforslaget velkommen.

Christian H. Hansen (DF):

Den 19. juni i år blev der her i Folketinget fremsat og vedtaget mindre ændringsforslag til folkeregisterloven. Nu går vi så i gang med de store ændringer.

Det er et lovforslag, som er meget omkringsiggribende, og det kan godt undre mig lidt, at ministeren ikke har indbudt udvalget til en gennemgang af lovforslaget inden førstebehandling. Det er altså ikke tilfældet, men jeg tror, at de fleste i udvalget vil have behov for en gennemgang, hvor vi inddrager eksperter på området.

Som lovforslaget nu foreligger, må jeg oplyse ministeren om, at Dansk Folkeparti er meget, meget skeptisk over for dette forslag. Blandt andet ligger der i lovforslaget, at kredsen, som kan få udleveret udtræk fra CPR, er udvidet fra erhvervsvirksomheder til juridiske personer og foreninger, dog med den betingelse, at foreningen har et anerkendelsesværdigt formål.

Man forsøger i lovforslaget at komme lidt ind på, hvad man mener, der kunne være foreninger med anerkendelsesværdigt formål. Der nævnes idrætsforeninger, interesseorganisationer, hjælpeorganisationer, politiske foreninger, og sågar religiøse samfund mener man at kunne henhøre til kategorien af foreninger med anerkendelsesværdigt formål. I Dansk Folkeparti har vi lidt svært ved at se, hvad denne mulighed overhovedet skal bruges til, og hvilken relevans den egentlig har i loven om Det Centrale Personregister.

Lovforslaget åbner også mulighed for, at kreditoplysningsbureauer uden en konkret vurdering kan få leveret beskyttede navne og adresser. Det finder Dansk Folkeparti heller ikke rimelighed i. Det er nu også pludselig blevet moderne, at man skal kunne læse sit personnummer fuldt ud på et girokort. Dansk Folkeparti har svært ved at se, hvilken relevans det skulle have.

Lovforslaget giver tillige en mulighed for beskyttelse mod reklamehenvendelser. Jamen det har vi da allerede, og her vil jeg ikke snakke om en indførelse af nogen afgift, men den enkelte borger har mulighed for at sætte en mærkat på sin postkasse, hvor der står: Reklamer, nej tak. Så vidt jeg er informeret, bliver dette respekteret. Hvorfor skal det så nu flettes ind i en lovgivning?

Umiddelbart forekommer det mig også, at lovforslag nr. L 44, forslag til lov om behandling af personoplysninger, som er fremsat af justitsministeren, ikke er færdiggjort, og at man er løbet ind i nogle alvorlige problemstillinger, som ikke er helt afklaret. Nogle af disse problemstillinger mener jeg også har relation til dette lovforslag. Jeg mener faktisk ikke, at nærværende lovforslag kan afklares, før L 44 er helt på plads.

Ligeledes må jeg til slut sige, at det må stå helt klart, at risikoen for misbrug vokser i takt med, at kredsen af adgangshavere bliver større. Jeg forventer faktisk, at udvalgsarbejdet bliver langvarigt, idet der er et større opklaringsarbejde, der ligger forude.

Ebbe Kalnæs (CD):

CD kan støtte det foreliggende forslags overgang til anden behandling. Jeg vil gerne understrege, at jeg også ser det fornuftige i en sammenkædning med L 44. Jeg ser også, at det er fornuftigt, at der bliver givet god tid til det her, så der kan blive tilpas med tid til de mulige indvendinger, der er.

Det er jo i princippet et meget omfattende lovforslag, men ikke med mange store ændringer. Der er nogle rettelser, nogle præciseringer, som er vigtige, og det er vigtigt, at det kommer ind i en enkelt lov. Men som sagt, giv det tid og kæd det sammen med L 44, så vi ikke skal til at lave rettelser, som vi af og til gør i dette Ting, fordi vi ikke har koordineret tingene ordentligt.

Generelt er vi positive og ikke meget betænkelige, men der skal gives god tid.

Anders Samuelsen (RV):

Det Radikale Venstres ordfører på dette område, fru Dorit Myltoft, kan ikke være til stede, og jeg skal derfor fremføre følgende bemærkninger til lovforslaget:

Efter 30 år med en lov, der indeholder mange ministerbeføjelser, og hvor den teknologiske udvikling i høj grad har været medvirkende til at udvikle en gældende praksis, finder Det Radikale Venstre det fornuftigt at få området lovfæstet, så færre beføjelser er overladt til ministeren.

Et tilbageblik viser, at bestemmelserne har udviklet sig på pragmatisk vis i den administrative praksis og vi har undgået de helt store skandalesager. F.eks. blev det forholdsvis hurtigt forstået, at kommunerne i ligestillingens navn selvfølgelig ikke skal henvende sig til gifte kvinder via deres mænds CPR-numre. Men det er fornuftigt nok at få lovfæstet den udviklede praksis af hensyn til de fremtidige problemstillinger med øget internationalisering og øgede teknologiske muligheder for registrering og udveksling af registrerede oplysninger.

Da den hidtidige folkeregistreringslov blev vedtaget i 1968, kunne ingen forudse den rivende teknologiske udvikling med computernetværk og Internet, som vi har været vidne til. Netop teknologien stiller store krav til en tidsvarende lovgivning, og det er vigtigt, at dette lovforslag kan spille fornuftigt sammen med f.eks. justitsministerens registerlov og kulturministerens arkivlov.

I Det Radikale Venstre er vi især optaget af, om beskyttelsen mod videregivelse af oplysning-

ger er sikker nok, hvad angår brug af det registrerede. CPR-nummeret anvendes i dag i mange sammenhænge, og vi har på det seneste set skrækindjagende eksempler på, hvad misbrug af CPR-numre kan føre til. Derfor er det meget vigtigt, at reglerne for videregivelse af oplysninger udformes grundigt og med størst mulig sikkerhed for den enkelte som det bærende element.

Dette lovforslag har været sendt til høring hos en meget stor kreds af berørte og organisationer, og høringssvarene efterlader en tro på, at lovforslaget er administrerbart og forståeligt, men samtidig kan der under udvalgsbehandlingen komme aspekter frem, som vi må se nærmere på.

Det Radikale Venstre vil positivt støtte lovforslaget under udvalgsarbejdet.

Line Barfod (EL):

Formålet med dette lovforslag er for det første at samle love og administrative regler, så området bliver mere overskueligt. Det synes vi er meget positivt, og det formål vil Enhedslisten gerne medvirke til at opnå. Men samtidig skal lovforslaget, som de fleste andre ordførere også har været inde på, ses i sammenhæng med L 44, forslag til lov om behandling af personoplysninger, der på baggrund af et EU-direktiv åbner op for, at personoplysninger i langt højere grad skal være en vare, og at private skal have større adgang til registrering af personoplysninger.

Regeringen vil med dette forslag også give private bedre adgang til CPR-oplysninger. CPR-oplysninger er jo ellers i sig selv meget følsomme oplysninger, og desuden giver CPR-nummeret adgang til, at man i dag kan få stort set alt at vide om en person.

Det fremgår af forslaget, at fremover skal enhver juridisk person kunne få oplysninger fra CPR, og kreditoplysningsbureauerne skal sågar fremover kunne få borgernes CPR-nummer. Det sidste begrundes med, at sagesløse borgere så ikke risikerer at blive forvekslet med skyldnere, men der oplyses intet om, at risikoen for, at det sker, reelt er meget lille i dag med de kontrolrutiner, som kreditoplysningsbureauerne allerede er underlagt.

Samtidig fremgår det af bemærkningerne til lovforslaget, at private forskere skal ligestilles med offentlige forskere i deres adgang til oplysninger, men der fremgår intet om, hvem der skal vurdere videnskabeligheden og etikken af

de forskningsprojekter, som de private forskere kommer med.

I forhold til offentlige forskere vurderer de bevilgende myndigheder og en række råd og komiteer videnskabeligheden og etikken, men i forhold til private forskere er det jo kun et spørgsmål om at have tilstrækkelig mange penge for at kunne gennemføre et forskningsprojekt.

Vi synes, det ville være fornuftigt at bede f.eks. Center for Etik & Ret at se på, hvad man kan gøre på det her område, og om der ville være mulighed for at lave nogle regler for at vurdere videnskabelighed og etik, hvis private skal have adgang til oplysninger.

Efter at EF-direktivet er trådt i kraft, kan personoplysninger, herunder også CPR-oplysninger, udveksles mellem EU-landene nøjagtig ligesom i Danmark. Og hvis Europa-Kommissionen godkender et tredjeland, som det formentlig sker med USA inden jul, så vil personoplysningerne og CPR-oplysningerne også kunne videregives til tredjelande.

Vi mener, at det er et meget stort problem, at det ikke klart fremgår af loven, at det private firma, der i dag fører CPR-registeret, skal lade den fysiske databehandling ske i Danmark, og vi vil også kraftigt opfordre til, at CPR-registeret bliver tilbageført, så det igen bliver en offentlig myndighed, der varetager dette meget følsomme register.

Da CPR-numrene giver adgang til så mange oplysninger om borgerne, mener vi også, at beskyttelsen af CPR-nummeret skal være højere, end det er tilfældet i dag, og det bør sikres direkte ved lovteksten.

I sidste uge diskuterede vi her i Folketinget retssikkerhed. Regeringen afviste, at der skulle være behov for en retssikkerhedskommission, med henvisning til at de enkelte ministerier var opmærksomme på at sikre et højt niveau af retssikkerhed for borgerne, men det lever det her lovforslag i hvert fald ikke op til.

I § 10 gives der mulighed for, at kommunen kan indkalde enhver borger til retsligt forhør under strafansvar om, hvorvidt en anden borger nu er korrekt folkeregistreret. Selv Kommunernes Landsforening gør i deres høringssvar opmærksom på, at retsligt forhør er et omfattende og indgribende skridt over for borgerne, og vi taler altså om en forseelse, der kan give en bøde på 600 kr.

Hvis regeringen mener sin udtalelse om retssikkerhed alvorligt, så må vi gå ud fra, at der er

tale om en fejl, og at denne her bestemmelse vil blive ændret i det videre arbejde med lovforslaget, for som alle andre også har været inde på, må behandlingen af det her lovforslag følge behandlingen af L 44.

Thorkild B. Fransaard (FP):

Ved registrering af personer er det med at finde en balance mellem borgernes retssikkerhed, og hvad der er nødvendigt, for at et moderne samfund kan fungere.

Nu er vi jo et moderne samfund, og derfor er det nødvendigt med et centralt register. Det mener vi også i Fremskridtspartiet, men nu skal vi jo passe på, hvordan loven bliver udformet. Det her er jo et digert værk, meget detaljeret, og hvis det vedtages, ja, så er det jo gældende.

Der er nogle ting, vi gerne vil stille spørgsmål om, når vi kommer frem til udvalgsbehandlingen.

Man kunne jo selvfølgelig godt ønske, at det var unødvendigt med sådanne centrale registre. Det er noget, som vi alle sammen nok godt kunne ønske, når vi ser tilbage i tiderne, men i et samfund i særdeleshed som vores, hvor det offentlige tager mere og mere over, ja, så er det jo også nødvendigt at have fuldstændig styr på personerne. Det var jo ønskeligt, hvis det gik den anden vej, men det gør det desværre ikke.

Fremskridtspartiet vil deltage i arbejdet i udvalget, og der har vi nogle enkelte spørgsmål, men dem vil jeg ikke komme med her.

Vi vil se på det, og om vi vil stemme for det eller ej, kan jeg ikke sige i dag. Vi har talt om det i gruppen. Vi vil tage stilling ved anden behandling.

Tove Videbæk (KRF):

Dette lovforslag er et forsøg på at lave en tidsvarende lov, hvor borgernes grundlæggende rettigheder og pligter med hensyn til folkeregistreringen samt adgang til udnyttelse af de registrerede oplysninger fremgår af lovteksten.

Lovforslaget har nær sammenhæng med L 44 om behandling af personoplysninger, herunder hvilke oplysninger der skal kategoriseres som følsomme og ikkefølsomme.

Generelt må det siges, at der må værnes om den enkeltes ret til privatlivets fred. Kun vægtige hensyn til det offentlige eller det private bør begrunde videregivelse af personoplysninger.

Det er naturligvis positivt at få en tidssvarende lov vedrørende dette område, men samtidig

bør det sikres, at misbrug af CPR-registeroplysninger bliver vanskeliggere.

Lovforslaget lægger op til en udvidelse af kredsen, der kan få adgang til CPR-oplysninger, og det er vi i Kristeligt Folkeparti betænkelige ved.

F.eks. blev vi for nylig i DR-TV's program, Rapporten, præsenteret for, hvordan det nemt og enkelt kunne lade sig gøre at få fat i følsomme oplysninger om andre mennesker. I udsendelsen udtalte Registertilsynet, at man gerne ville se på reglerne og indskærpe dem for de relevante myndigheder m.v. Det er også tidligere i tv blevet afsløret, hvordan kreditinformationsvirksomheder uberettiget har videregivet oplysninger om og til private.

Der er en række punkter vedrørende dette lovforslag, som vi ønsker at få overblik over, først og fremmest om det er blevet sværere eller lettere at misbruge registrene, end det var tidligere.

Hvordan vil det kunne kontrolleres, at det kun er de rigtige private, der modtager oplysninger? Formuleringen »private med retlig interesse« mener vi, er en meget vag formulering. Det bør gøres tydeligere, hvilke private der kan få disse oplysninger. Burde der eventuelt ikke skriftlig dokumentation til for at bevise, at man har ret til at få oplysningerne?

Og hvis oplysninger fra registrene misbruges, hvad er så straffen?

Og endelig hvorledes kan en person få at vide, om nogen har hentet oplysninger om vedkommende selv?

Med bl.a. disse spørgsmål og måske flere vil vi gå positivt ind i arbejdet i udvalget med dette lovforslag.

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Jeg takker for den positive modtagelse, lovforslaget har fået.

Det helt store her i Danmark på CPR-området skete jo for 30 år siden, for det var jo virkelig en nyskabelse af rang, men det er også rigtigt, at når der er gået 30 år, så er det rart at få det lovfæstet, og at det ikke kun sker i forskellige bekendtgørelser og lignende.

Jeg vil sige, som hr. Knud Erik Kirkegaard sagde, at vi bør vel alle sammen være på borgernes side, når vi behandler så følsomme ting som det her. Det tror jeg faktisk også at alle er.

Jeg takker selvfølgelig for den omtale, både hr. Erling Christensen og andre har været inde på, omkring oversigten over selve lovforslaget.

Jeg vil da også gerne give tilsagn om, at man kan få en grundig gennemgang af dette lovforslag, også med teknisk bistand, når man beder om det.

Nu er det ikke op til ministeren at bestemme, hvor længe et udvalg vil behandle sagen, men jeg har noteret mig, at justitsministerens forslag gerne skulle følge det her nogenlunde. Det kommer ikke bag på mig, at man har denne opfattelse, og det håber jeg så kan koordineres på glimrende vis.

Jeg har også forstået det sådan, at der er tre paragraffer, som vækker særlig interesse. Der er måske flere, men de her tre er i hvert fald nævnt, nemlig § 10, § 29 og § 38, specielt den sidste om at videregive oplysninger.

Jeg håber, at udvalget, også med de oplysninger, vi kan bidrage med, kan komme frem til en klar holdning på det punkt. Jeg ser jo meget gerne, at det her lovforslag vedtages med et lige så bredt flertal, som den positive indstilling, jeg føler der er til forslaget her, er udtryk for.

Jeg må også nok sige, at noget af det, som fru Line Barfod var inde på omkring forskere, sikkert allerede er besvaret, men ellers skal det nok blive det. Det tager vi også med.

Der kunne være mange andre ting at komme ind på her, men jeg får jo lejlighed til at uddybe de ting i udvalget.

Så håber jeg altså også, det må få en velvillig behandling, sådan at så mange som muligt, helst alle, til sidst kan stemme for lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 72: Forslag til lov om ændring af lov om kommunal indkomstskat. (Ændring af statens afregning af selskabsskat m.v. til kommunerne). Af indenrigsministeren (Thorkild Simonsen). (Fremsat 29/10 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erling Christensen (S):

Da vores ordfører, hr. Klaus Hækkerup, ikke kan være til stede i dag, skal jeg på hans vegne meddele, at Socialdemokratiet støtter det foreliggende lovforslag.

Harald Kjøller (V):

Lovforslaget er et led i den aftale, der er indgået med kommunerne.

Skatter fra selskaber og fonde vil blive endeligt afregnet i stedet for som tidligere, hvor vi havde acontoafregninger, der senere skulle reguleres.

Nu kan staten komme med en endelig udmelding til kommunerne 1. juli, og så kan kommunerne budgettere med det korrekte beløb i stedet for et skønnet beløb, der siden hen skulle reguleres. Det er et lille fremskridt.

Desværre indeholder lovforslaget og dermed aftalen med kommunerne ikke en ændret fordeling af ejendomsskatter eller selskabsskatter kommunerne imellem. Det havde jeg gerne set.

Venstre kan anbefale det foreliggende lovforslag i den form, som indenrigsministeren har forelagt det.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Alle, der i det daglige beskæftiger sig med kommunalpolitik, ved, at de nuværende regler for den statslige udbetaling af kommunernes andel af selskabsskat m.v. kan være en kilde til irritation og give usikkerhed omkring den kommunale budgetlægning. Det vil derfor være godt, hvis afregningssystemet kan blive forenklet og medføre større budgetsikkerhed.

Derfor hilser vi i Det Konservative Folkeparti med tilfredshed, at der er truffet aftale mellem regeringen og de kommunale organisationer herom. Lovforslag nr. L 72 bygger på denne aftale, og vi har forstået, at de kommunale organisationer har nikked til den konkrete udform-